

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző:

Tel:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőrök intézkedési jogalap hiánya, valamint a panaszos telefonon történt bejelentése során tanúsított rendőri hangnem vonatkozásában

h e l y t a d o k,

minden egyéb tekintetben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikus előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton beadványt terjesztett elő, a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos a rendőri intézkedés előzményeként előadta, hogy *-n ... szám alatt volt élettársánál tartózkodott a közös gyermekei láthatása jogán. A fenti lakcímen és napon reggel * óra körüli időben megjelent két rendőr.

A két rendőrrel évekig tartó viszálya volt a panaszosnak az általa üzemeltetett vendéglátó egység miatt, ez a vita odáig fajult, hogy a panaszos és jelenlegi élettársa kénytelen volt elköltözni egy másik megyébe, ahol albérletet fizetnek.

A panaszos állítása szerint, ahogy a rendőrök tudomást szereznek arról, hogy a faluban, vagy akár csak a közelben van az élettársával, azonnal kötekednek velük és büntetést, büntetésre halmoznak.

Ez jelen panasz esetén sem történt másképp, ahogy megtudták, hogy a volt élettársánál van a gyermekei láthatása okán és az éjszakát is ott tölti *-el, reggel arra ébredtek, hogy a rendőrök kiabálva közölték, hogy öltözzenek fel, mert mindketten körözés alatt állnak és azonnal be kell vinni őket.

Amikor a panaszos megkérdezte a rendőröket, hogy miért, azt mondták, hogy majd kint a kocsinál elmondják, de papírjuk nincs róla, mert azt „otthon” hagyták. A 9 éves kisfiát sem engedték oda a panaszoshoz, aki sírva ment be a házba, mert a rendőrök beküldték.

Miután * beszólt a központba, közölték a panaszosokkal, hogy nincs ellenük semmilyen körözés, majd ezután nevetve közölték velük, hogy menjenek be.

A panaszos és * szerettek volna utánajárni, hogy mi volt ez, ezért felhívták a Rendőrkapitányságot. A telefonhívás során a panaszos elmondta, hogy mi történt vele és *-l, ekkor azt a választ kapta, hogy „nem Amerikában vannak”, nem kell semmilyen papír ahhoz, hogy egy rendőr intézkedjen.

Ezután a panaszos és * a 107-es hívószámot tárcsázta, ahol megadták számukra a Panasztestület elérhetőségét és tanácsolták részükre, hogy kérelmezzék a Panasztestület vizsgálatát, mert nem volt szabályos a velük szemben lefolytatott eljárás, ez már rendőri túlkapás volt, így ők is hivatalból megindítják az ügy kivizsgálását.

A panaszos a beadványát, azzal a kifejezett kívánnalommal zárta, miszerint a Panasztestület kivizsgálást kéri az ügy kapcsán.

A beadványban foglaltak alapján a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. a rendőri intézkedés jogalapját;
2. az intézkedés részrehajló voltát;
3. a rendőri hangnemet.

II.

Az elvégzett vizsgálat során a Panasztestület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület véleménye szerint, a rendőri intézkedés – a körözés ellenőrzésének elmulasztása miatt – súlyosan sértette a panaszosnak a tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Panasztestület úgy foglalt állást, hogy a rendőrök nem tartották be a helyszíni intézkedés során tanúsítandó magatartásra vonatkozó normákat a rendőri hangnem kapcsán, így ez sértette a panaszosnak emberi méltósághoz való alapvető jogát.

A Panasztestület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrség a panaszossal szemben nem járt el részrehajlóan, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolta a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- panaszbeadvány;
- parancsnoki kivizsgálásról átirat;
- ismert személyről körözési lista;
- határozat körözés visszavonásáról;
- határozat körözés visszavonásáról;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- tanú meghallgatásról jegyzőkönyv;
- tanú meghallgatásról jegyzőkönyv;
- KEKKH lekérdezési adatlap;
- Ügyeleti küldési napló, eset adatlap;
- hanganyag elektronikus formában;
- szakmai állásfoglalás.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos *-n előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

IV/1. A rendőri intézkedés jogalapja

Az Rtv. 1. § (2) bekezdése szerint *„A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: 1. általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését, ”*

Az Rtv. 11. § (1) bekezdés szerint *„A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az elöljárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni. ”*

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. ”*

Az Rtv. 39. § (1) bekezdése szerint *„A rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be..... ”*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1-2) bekezdései szerint:

„(1) A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. ”

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőröknek nem volt joguk intézkedni vele és élettársával szemben.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint *-n * órakor * felhívta mobiltelefonon azzal, hogy a „KMB iratok vissza” gyűjtőben a „” mappában látta a panaszos és * lakosok körözési adatlapját. Elmondta, hogy körözik őket és javasolta, hogy ellenőrizték le a tartózkodási helyüket mielőtt befejezi a szolgálatot.

A „...” mappában valóban volt körözési adatlap, de úgy emlékezett *, hogy az május havi és új körözésről nem tudott.

A jelzett napon * órákor * és * megjelentek az utcában ahol a panaszos testvére éppen az utcán tartózkodott, megkérdezték tőle, hogy mit tud a panaszosról, azt válaszolta, hogy az elmúlt este látta utoljára.

Ezt követően a rendőrök átmentek a szomszéd házba ahol a panaszos volt élettársa lakott, mivel nyitva volt az utcai kapu, azon bementek a bejárati ajtóhoz, kopogtak. * ajtót nyitott, akitől a rendőrök a panaszos tartózkodási helyéről érdeklődtek. * először letagadta hogy tudna a panaszosról, azonban a rendőrök ismételt kérdésére elmosolyodott és beengedte őket a házba.

A rendőrök a szobában észlelték, hogy az ágyban feküdt a panaszos és *, ekkor kétszer hangosan a napszaknak megfelelően köszöntek, erre mindketten felébredtek. A rendőrök közölték a panaszossal és *-al, hogy mindkettőjükkel beszélni akarnak. Amíg a panaszos és * felöltöztek, addig * a szolgálati mobiltelefonon értesítette a szolgálatirányító parancsnokot, hogy a korábban megbeszélteknek megfelelően megjelentek a körözési adatlapon szereplő személyek tartózkodási helyén és kérte, hogy az adatlapok alapján ellenőrizze a körözési rendszerben, hogy valóban körözés alatt állnak-e.

A rendőri intézkedés időtartama alatt, amely kb. 10 percet vett igénybe a panaszos és * az utcán álló szolgálati gépjármű mellett kerültek igazoltatásra. Az igazoltatás során személyes okmányok nem voltak náluk, így bemondás alapján lettek az adataik rögzítve. *-t közben a szolgálatirányító parancsnok telefonon tájékoztatta, hogy ő és még két kolléga több alkalommal leellenőrizte mindkét személyt a számítógépes körözési rendszerben, de abban nem szerepelnek, mindemellett a körözés visszavonásáról szóló határozat sincs mellékelve.

Arra tekintettel, hogy a személyekkel kapcsolatos ellenőrzés nem vezetett eredményre – a szolgálatirányító parancsnok utasítására – a rendőrök az intézkedést befejezték, elnézést kértek a személyektől a tévedés miatt és elhagyták a helyszínt.

A rendőrök a helyszínen a panaszossal és *-val szemben sem testi kényszerít, sem kényszerítő eszközt nem alkalmaztak, velük nem kiabáltak, megjegyzendő azonban, hogy a panaszos az intézkedés során szidalmazta a rendőrséget, az intézkedő rendőröket.

Az ... id. számú *. KMB-s által írt rendőri jelentésben foglaltak szerint *-n * órától, *-n * óráig látott el szolgálatot. A szolgálata kezdetekor a szolgálatirányító parancsnoknál lévő „KMB vissza” mappát átnézte és azt látta, hogy a saját nevére szólóban nincs semmi, de a KMB-s *. nevére el volt helyezve két darab körözési adatlap, illetve egy egyéb körözésről szóló irat, amelyből kettő a panaszos nevére (5.000,-Ft-1 nap elzárás) és egy * (összeg nélkül) nevére szolt.

Ezt közölte a szolgálatirányító parancsnokkal és azt, is, hogy a szolgálat megkezdése előtt látta mindkét személyt, ezért az iratokat majd a reggel folyamán továbbítja *. KMB-s részére.

*-n reggel * órákor a szolgálat befejezése előtt *. a szolgálatirányító parancsnokkal közölte, hogy a szolgálati gépjárművet visszaviszi ...ra amivel *. kezdi meg a reggeli szolgálatát és tekintettel arra, hogy egyedül lesz, viszont a „postájában” voltak a körözésről szóló iratok, ezért ketten együtt kísérik meg a körözött személyeket felkutatni.

Amikor *. ...ra ért látta, hogy a panaszos által vezetett gépjármű a testvére háza előtt parkol, ekkor szolgálati mobiltelefonon felvette a kapcsolatot *-vel és elmondta neki az általa észlelteket. Ezt követően * órákor megjelentek a ... utcában ahol a panaszos testvére * éppen az utcán tartózkodott, megkérdezték tőle, hogy mit tud a panaszosról, * azt válaszolta, hogy az elmúlt este látta utoljára amikor egy ismerősével elment és csak a kocsiját hagyta nála.

Ezt követően a rendőrök átmentek a szomszéd házba ahol a panaszos volt élettársa *. lakott, mivel nyitva volt az utcai kapu, azon bementek a bejárati ajtóhoz és kopogtak. *. ajtót nyitott,

akitől a rendőrök a panaszos tartózkodási helyéről érdeklődtek. *. először letagadta, hogy tudna a panaszosról, azonban a rendőrök ismételt kérdésére beengedte őket a házba.

A rendőrök a szobában észlelték, hogy az ágyban feküdt a panaszos és *, ekkor kétszer hangosan köszöntek a napszaknak megfelelően, erre mindketten felébredtek. A rendőrök közölték a panaszossal és *-val, hogy mindkettőjükkel beszélni akarnak. A panaszos és * felöltöztek, addig *. a szolgálati mobiltelefonon értesítette a szolgálatirányító parancsnokot, hogy a korábban megbeszélteknek megfelelően ellenőrzésre kerültek a személyek, akiket megtaláltak és kérte, hogy az adatlapok alapján ellenőrizze őket a körözési rendszerben.

A rendőri intézkedés időtartama alatt, amely kb. 10 percet vett igénybe a panaszos és * az utcán álló szolgálati gépjármű mellett kerültek igazoltatásra. Az igazoltatás során személyes okmányok nem voltak náluk, így bemondás alapján lettek az adataik rögzítve. *-t közben a szolgálatirányító parancsnok telefonon tájékoztatta, hogy ő és még két kolléga több alkalommal leellenőrizte mindkét személyt a számítógépes körözési rendszerben, de abban nem szerepelnek, mindemellett a körözés visszavonásáról szóló határozat sincs mellékelve.

Arra tekintettel, hogy a személyekkel kapcsolatos ellenőrzés nem vezetett eredményre – a szolgálatirányító parancsnok utasítására – a rendőrök az intézkedést befejezték, elnézést kértek a személyektől a tévedés miatt és elhagyták a helyszínt.

A rendőrök a helyszínen a panaszossal és *-val szemben sem testi kényszert, sem kényszerítő eszközt nem alkalmaztak, velük nem kiabáltak, meg kell azonban jegyezni, hogy a panaszos az intézkedés során szidalmazta a rendőrséget, az intézkedő rendőröket.

Az ... ált. számú parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint *. és *. KMB-sek a *-n ... szám alatt fogantatosított rendőri intézkedés során az Rtv. 11. § (1) bekezdésben foglaltaknak nem tettek maradéktalanul eleget, különös figyelemmel „a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni” törvényi kitételben megfogalmazottaknak. A KMB-s *. figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a panaszos nevére szóló körözési adatlap *-n került kinyomtatásra, így azt a nyilvántartásban ismételtelen köteles lett volna ellenőrizni, amit a KMB-s *. ugyancsak elmulasztott, mielőtt az intézkedést megkezdték volna.

Megállapítható, hogy *-n a *. KMB-s a szolgálata megkezdésekor a saját mappáját megnézte, amit üresen talált – a KMB-s mappákban egyébként a papír alapon érkezett iratokat tárolják minden KMB-s részére külön-külön névre szólóan –, így megnézte a KMB-s mappáját is, amelyben megtalálta a körözési adatlapokat és „rutinszerűen” magához vette, anélkül, hogy ellenőrizte volna azok hatályosságát. *. jelezte a szolgálatirányító parancsnok felé, hogy kimennek majd a helyszínre a KMB-sel a körözésben szereplő személyek ellenőrzése céljából.

Megállapítható, hogy a címre érkezéskor a rendőrök az ingatlanba bebocsájtást nyertek a házban tartózkodó *. által. A rendőrök a napszaknak megfelelően köszöntek, a panaszos és élettársa ekkor ébredtek fel, akikkel közölték, hogy beszélni szeretnének mindkettőjükkel. * kérésének megfelelően a rendőrök időt hagytak az öltözködésre és addig kimentek az udvarra. Eközben *. a szolgálati mobiltelefonján kérte a szolgálatirányító parancsnokot, hogy a panaszos és * adatait a körözési nyilvántartásban ellenőrizze, ez idő alatt *. igazoltatta őket. A számítógépes körözési adatbázisban történő keresés nem jelzett találatot, többszöri ellenőrzés is ugyanerre az eredményre jutott, a körözés visszavonó határozat, ekkor még nem került a látókörbe. A szolgálatirányító parancsnok ezért az intézkedés befejezésére adott utasítást, amelynek eleget téve a rendőrök elnézést kértek a tévedés miatt és elhagyták a helyszínt. Az intézkedés során a rendőrök kulturálatlan intézkedtek és sem testi kényszert, sem kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Összességében tehát, a fent kifejtettek alapján megállapítható, hogy a rendőrök az intézkedés helyszínén jogalap hiányában jelentek meg, nem keletkezett intézkedési kötelezettségük, ezért az intézkedés jogszerűtlennek minősül. Figyelemmel arra, hogy nem vettek tudomást a körözés hatálytalanságáról és azt aktuálisan nem ellenőrizték ez a rendőri intézkedést szakszerűtlenné tette. Kiemelendő azonban, hogy a rendőri intézkedés befejezést nyert az igazoltatással és nem került sor sem kényszerintézkedésre, sem kényszerítő eszköz alkalmazásra.

A fentiek alapján a végrehajtott rendőri intézkedés jogszerűtlen és szakszerűtlen volt, ezért a panasz e tekintetben megalapozott.

IV/2. Az intézkedés részrehajló volta

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint „A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A Rendőri Hivatás Etikai Kódexe (a továbbiakban: Kódex) 1. pontja előírja „A rendőrÖnként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.....”

A Kódex 4. pontja előírja „A rendőr elismeri és védi az emberi méltóságot, tiszteletben tartja az emberi és a személyiségi jogokat. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül.”

A Kódex 5. pontja szerint „A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakulását.”

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a rendőrök ok nélkül intézkedtek vele szemben jelen ügy kapcsán, valamint kifogásolta, hogy amikor megjelenik a faluban, mindig intézkedést kezdeményeznek vele szemben.

Az ... ált. számú parancsnoki kivizsgálásban foglaltak alapján megállapítható, hogy több évre visszamenőleg a panaszos számtalan esetben került a rendőrség látókörébe szabálysértések elkövetése kapcsán. A feljelentések nyomán kiszabott szabálysértési bírságok meg nem fizetése okán rendelték el a panaszossal szemben körözést. A rendelkezésre álló adatok szerint a korábbi esetekben megfelelő jogalappal intézkedtek a rendőrök a panaszossal szemben.

Ezen ügy kapcsán a rendőrök a panaszossal, vagy *-val nem intézkedtek részrehajlóan, hiszen jelen esetben egy helyszíni bírság meg nem fizetése miatt „hatályosnak vélt” körözési adatlap alapján jelentek meg a helyszínen, nem pedig annak okán, hogy a panaszos Szakcsón tartózkodott.

Semmi olyan körülmény nem merült fel, amely a panaszosi sérelmet alaposná tette volna.

Az intézkedésben résztvevő rendőrök magatartásából nem vonható le olyan következtetés, hogy a panaszossal kapcsolatosan az „ismeretség” vagy annak hiánya, illetve szimpátia, vagy unszimpátia valamilyen fokú szerepet játszott volna az intézkedés lefolytatásában.

A leírtak alapján megállapítom, hogy az eljáró hatóság nem intézkedett részrehajlóan, nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna azt, hogy a panaszossal szemben szándékosan ok nélkül került volna sor a rendőri intézkedésre, illetőleg ezzel összefüggésben a panaszos sem szolgáltatott konkrét információval, ami részrehajló intézkedésre utalt volna, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

IV/3. A rendőri hangnem

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése alapján „*A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.*”

A panaszos állítása szerint a rendőrök nevetve közölték, hogy körözés van ellene és * ellen, így beviszik őket, azonban ehhez még papírjuk sem volt. A Rendőrkapitányságot felhívta a panaszos és azt a választ kapta, hogy „ez nem Amerika” itt a rendőrnek nem kell semmilyen papír, ahhoz, hogy intézkedjen.

A rendőrök helyszíni intézkedésével kapcsolatban rendelkezésre álló bizonyítási eszközök (rendőri jelentések) a panaszosi állítást nem támasztják alá.

A rendőri jelentésekben foglaltak cáfolták a panaszosi panaszbeadványban foglaltakat miszerint nevetve közölték volna, hogy körözés van a panaszos és * ellen.

A panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetőleg az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel, ezért az ellenkező állítások értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el.

Hangfelvétel tartalma: *-i beszélgetés a panaszos és a Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnoka között 46 másodperc időtartamban. (P: panaszos, R: rendőr)

R: Kapitányság ...!

P: Üdvözlöm * vagyok!

R: Tessék mondani mi a probléma!

P: Olyan problémám lenne, hogy ..-on a volt élettársamnak a házához odament az * meg a * mindenféle papír nélkül, minden nélkül a gyerekekre rányitották az ajtót, a gyerekek ott ordítanak, visítanak, hogy ők engem kerestek ott.

R: És mi ezzel a probléma?

P: Hát az, hogy semmi papírjuk nem volt.

R: Milyen papírjuk *, legyen kedves megmondani.

P: Hát olyan papír, hogy házkutatás vagy valami!

R: Ez nem Amerika, csókolom.

P: Nem Amerika?

R: Ez nem!

P: Gondolnak egyet és hajnalban rátörnek a gyerekekre az ajtót!

R: Mikor volt ez...?

P: Király rendőrség! Király rendőrség! Köszö.

R: És mi..., mi a probléma

A panaszos megszakította a vonalat.

A hangfelvételen valóban elhangzik az „ez nem Amerika”, kifejezés, amely ugyan objektíve nem volt a panaszos személyét és becsületét csorbító kijelentés, azonban a rendőrökkel szemben támasztott magas szintű etikai követelményeknek nem felel meg.

Ezzel összefüggésben megállapítható, hogy az intézkedő rendőrtől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjától – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés, ugyanakkor a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni és a rendőr utasításának engedelmeskedni.

A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket.

A fentiekben megfogalmazottak alapján az „ez nem Amerika” kifejezés vonatkozásában a panasz megalapozott, azonban a rendőrök helyszíni intézkedés közbeni hangneme tekintetében a panasz megalapozatlan.

V.

A Panasztestület úgy foglalt állást, hogy a rendőrök nem tartották be a helyszíni intézkedés során tanúsítandó magatartásra vonatkozó normákat a rendőri hangnem kapcsán, így ez sértette a panaszosnak emberi méltósághoz való alapvető jogát, amellyel az alábbiakban kifejtettek alapján részben egyet értek.

A rendőrök helyszíni intézkedésével kapcsolatban rendelkezésre álló bizonyítási eszközök (rendőri jelentések) a panaszos állítást nem támasztják alá.

A rendőri jelentések cáfolták a panaszos panaszbeadványban foglaltakat miszerint nevetve közölték volna, hogy körözés van a panaszos és * ellen.

A panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetőleg az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel, ezért az ellenkező állítások értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el.

Hangfelvétel tartalma: *-i beszélgetés a panaszos és a Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnoka között 46 másodperc időtartamban. (P: panaszos, R: rendőr)

R: Kapitányság ...!

*P: Üdvözlöm * vagyok!*

R: Tessék mondani mi a probléma!

*P: Olyan problémám lenne, hogy ...on a volt élettársamnak a házához odament az * meg a * mindenféle papír nélkül, minden nélkül a gyerekekre rányitották az ajtót, a gyerekek ott ordítanak, visítanak, hogy ők engem kerestek ott.*

R: És mi ezzel a probléma?

P: Hát az, hogy semmi papírjuk nem volt.

R: Milyen papírjuk E. Úr, legyen kedves megmondani.

P: Hát olyan papír, hogy házkutatás vagy valami!

R: Ez nem Amerika, csókolom.

P: Nem Amerika?

R: Ez nem!

P: Gondolnak egyet és hajnalban rátörnek a gyerekekre az ajtót!

R: Mikor volt ez...?

P: Király rendőrség! Király rendőrség! Köszí.

R: És mi..., mi a probléma

A panaszos megszakította a vonalat.

A hangfelvételen valóban elhangzik az „ez nem Amerika”, kifejezés, amely ugyan objektíve nem volt a panaszos személyét és becsületét csorbító kijelentés, azonban a rendőrökkel szemben támasztott magas szintű etikai követelményeknek nem felel meg.

Ezzel összefüggésben megállapítható, hogy az intézkedő rendőrtől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjától – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés, ugyanakkor a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni és a rendőr utasításának engedelmességni.

A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgároknál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket.

A fentiekben megfogalmazottak alapján az „ez nem Amerika” kifejezés vonatkozásában a panasz megalapozott, azonban a rendőrök helyszíni intézkedés közbeni hangneme tekintetében a panasz megalapozatlan, így e tekintetben a Panasztestület megállapításaival nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340/B. § (1), (2) bekezdés, 394/B. § (1) bekezdés, 397/I (1) bekezdés, 195. § (1) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 35. § (1) bekezdés, 50. § (1) bekezdés, 100. § (1) bekezdés a), és e) pontjai, 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdései, 1. § (2) bekezdés, 2. § (1) bekezdés, 13. § (1) bekezdés, 11. § (1) bekezdés, 39. § (1) bekezdés;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 8: § (1-2) bekezdései,
- A Rendőri Hivatás Etikai Kódexe: 1., 4., 5. pontjai.

Budapest, 2016. december 16.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**